

Nghỉ Lễ Mùa Xuân 2024: Thế Giới Biển Cả & Du Thuyền Wonder of the Seas

Ngày 1: Dọc Đường Gió Bụi

Năm giờ sáng, cả nhà thức dậy, rời khỏi nhà để đi du lịch Spring Break (nghỉ lễ mùa Xuân) ở vùng nắng ấm Florida. Chúng tôi lái xe một mạch từ Virginia đến Florence, South Carolina, ghé lại tiệm xăng Buc-ee's để đổ xăng, mua thức ăn trưa và nghỉ chân trước khi tiếp tục cuộc hành trình. Tiệm xăng Buc-ee's là một tiệm xăng và cửa hàng tiện lợi lớn nhất quốc gia Hoa Kỳ. Tiệm này rộng hơn 53 ngàn

feet với 120 trạm bơm xăng, hàng ngàn món hàng và thức ăn nhẹ. Mặc dầu chỉ mới sáng sớm, nhưng tiệm xăng đông nghẹt xe và du khách. Chúng tôi mua bánh mì, nước uống, và một vài món quà lưu niệm cho hai con rồi tiếp tục hành trình.

Rời Buc-ee's Florence, chúng tôi tiếp tục lái xe đến tiểu bang Georgia, dừng lại nghỉ ngơi và ăn trưa. Nơi trạm dừng chân (rest area), nàng đem cơm chiên, mì gói ra hâm nóng cho cả nhà cùng ăn. Ăn xong, chúng tôi lại tiếp tục chặng đường còn lại.

Khoảng năm giờ chiều thì chúng tôi cũng đến ranh giới tiểu bang Florida. Chúng tôi dừng lại, đi dạo cho chân thoải mái rồi tiếp tục lái xe đến nhà trọ.

Căn nhà trọ chúng tôi thuê ở một nơi có tên gọi là Christmas. Christmas là một khu vực chưa hợp nhất và là địa điểm được chỉ định điều tra dân số ở Quận Cam, Florida, Hoa Kỳ. Nó là một phần của Khu vực thống kê đô thị Orlando-Kissimmee. Dân số là 1,146 người trong cuộc điều tra dân số năm 2010.

Christmas là nơi có tòa nhà hình cá sấu lớn nhất thế giới, cao hơn 200 feet (61 m); đến Công viên Lịch sử Pháo đài, một địa điểm tái hiện lại Lễ Giáng sinh Pháo đài Chiến tranh Seminole lần thứ hai; và Trường Dân gian Fort Christmas, một trường phi lợi nhuận chuyên dạy nghệ thuật dân gian.

Gia đình nhỏ bốn người chúng tôi thuê một căn nhà mobile home hai phòng với đầy đủ tiện nghi, mỗi đêm chưa tới \$150, khá rẻ so với thuê khách sạn gần \$400 một đêm ở vùng Orlando và phụ cận. Vừa đến nơi, hai con ôm điện thoại chơi games hay lên mạng xã hội trò chuyện cùng bạn bè. Nàng thì lo cho bữa ăn tối. Còn tôi từ từ rinh quần áo, vali, vào trong rồi đi dạo quanh vườn nhà. Căn nhà nhỏ xinh, có vườn hoa, bếp củi ngoài trời rất dễ thương.

Sau khi đi dạo và chụp ảnh, nàng cũng vừa làm xong bốn tô phở gà nóng hổi. Chúng tôi ngồi bên nhau

ăn tối và trò chuyện cùng nhau. Ăn xong, chúng tôi dọn dẹp và đi ngủ sớm.

Ngày 2: Công Viên Thế Giới Biển Cả (SeaWorld)

Nàng có tánh hay lo xa, nên mỗi lần đi chơi đều muốn đến sớm. Khi hai con còn nhỏ, chúng rất dễ, gọi lúc nào đi lúc đó. Nhưng bây giờ hai đứa đã lớn, nên có phần khó khăn. Trước khi đi, chúng tôi đều

cho hai con chọn lựa địa điểm để đi thăm quan. Cậu con trai, 17 tuổi, lúc này không muốn đi đâu, chỉ muốn ở nhà chơi nhạc và trò chuyện cùng bạn bè. Nên, khi đi cu cậu không còn hứng thú như xưa (chúng tôi phải năn nỉ lần ép buộc lắm cu cậu mới chịu đi). Chúng tôi cho con lựa chọn giữa công viên NASA, công viên SeaWorld, và công viên giải trí Universal Studios (vì những công viên của Disney các con đã đi rồi, nên không muốn ghé tới nữa). Cậu con trai không thích SeaWorld vì cậu không thích

những động vật bị nuôi nhốt và những vấn đề liên quan đến đạo đức... Cô em gái nhất quyết đòi đi SeaWorld vì nơi này có vài trò chơi cảm giác mạnh (rides) mà cô bé rất thích. Chiều em, vì chỉ vài ngày nữa là sinh nhật thứ 13 của em gái, nên cu cậu cũng miễn cưỡng đồng ý đi SeaWorld.

Chúng tôi đến công viên Thế Giới Biển Cả (SeaWorld) cũng khá sớm. Đến nơi, cô con gái thích thú xếp hàng thử các trò chơi (rides) của công viên. Sau khi xong, chúng tôi đi xem những tiết mục trình diễn của hải cẩu và hải ly.

Đi dạo công viên một hồi, chúng tôi ghé vào nhà hàng trong công viên mua thức ăn trưa và nước uống. Ăn uống xong, chúng tôi đi coi diễn hành, coi cá heo & cá voi trình diễn, cũng như cho cô bé đi thêm vài trò chơi trong công viên đến khi mỏi chân, chúng tôi mới trở về nhà trọ.

Ngày 3: Du Thuyền Wonder of the Seas

Mười giờ sáng, chúng tôi thức dậy sửa soạn lái xe đến bãi gửi xe "Park N Cruise Port" gần bến cảng Canaveral. Chúng tôi đến sớm trước khi bãi đậu xe mở cổng, nên cả nhà lái xe đến biển Cocoa đi dạo. Dạo biển cho tới giờ cổng rào bãi đậu xe mở cửa chúng tôi mới lái xe trở lại để gửi và đợi xe buýt chờ đến bến cảng. Chờ chừng nửa giờ đồng hồ, xe buýt chờ chúng tôi đến cảng, nơi du thuyền Wonder of the Seas neo đậu. Vì đã làm xong các thủ tục trước, nên chúng tôi chỉ cần cho nhân viên coi lại sổ thông hành rồi lên tàu.

Wonder of the Seas, là du thuyền thuộc tập đoàn Royal Caribbean International. Du thuyền này được

hạ thủy vào năm 2022 do hãng đóng tàu của Pháp đóng. Nó là chiếc thứ năm thuộc dòng Oasis của Royal Caribbean. Với trọng tải 236, 857 GT, nó là tàu du lịch lớn nhất tính theo tổng trọng tải, cho đến khi bị tàu dòng Icon, cũng thuộc sở hữu của hãng Royal Caribbean International, vượt qua.

Tuy là lần đầu đặt chân lên du thuyền Wonder of the Seas, nhưng chúng tôi đã quen thuộc cách thức trình bày cũng như phòng ốc của con tàu vì chiếc này tương tự như chiếc Allure of the Seas mà chúng tôi đã từng đi mấy năm trước. Sau khi lên tàu, cả nhà đói bụng, nên kéo nhau lên Windjammer để ăn trưa. Ăn uống xong, chúng tôi ra hồ bơi hóng mát và ngắm cảnh. Trong lúc vợ con hóng gió trên tầng 16, tôi đi xuống phòng xem coi phòng của mình đã dọn dẹp xong chưa. Trước cửa phòng, một phong

bì bên trong có bốn cái thẻ seapass (dùng làm thẻ mở

cửa phòng, lên xuống tàu, thanh toán các dịch vụ trong chuyến đi khi trên tàu), đã để sẵn. Tôi lấy và xé ra để mở cửa phòng. Căn phòng chúng tôi thuê trên con tàu lần này lớn hơn so với hai chiếc trước

mà chúng tôi đã từng đi, chiếc Allure và Explorer of the Seas. Từ cửa ban công trong phòng, tôi nhìn thấy bến cảng Canaveral trong tầm mắt. Khoảng hơn bốn giờ chiều thì tàu rời bến. Lúc tàu rời bến, mọi người hát hò, uống rượu bia và vẫy tay theo điệu nhạc để chào tạm biệt Canaveral...

Khi con tàu Wonder of the Seas rời cảng khá xa, cả nhà chúng tôi đi đến tầng 3 để ăn tối. Hai người phục vụ niềm nở chào mừng và tự giới thiệu tên của họ. Chúng tôi ngồi vào bàn và bắt đầu bữa cơm tối đầu tiên trên con tàu. Ăn tối xong, chúng tôi đi dạo ở công viên nhỏ trên con tàu "The Central Park" ở tầng 8. Rồi xuống tầng 5 & 6 để đi dạo xong mới trở về phòng nghỉ ngơi.

Ngày 4: Gặp Lại CocoCay

Wonder of the Seas cập bến vào CocoCay khá sớm. Trong khi hai con còn ngủ, vợ chồng chúng tôi rời tàu xuống đảo để chụp hình và đi dạo. Chúng tôi đã đến CocoCay vào mùa hè năm 2022, nên khá quen thuộc với hòn đảo này. CocoCay hay còn gọi là Little Stirrup Cay, là một hòn đảo nhỏ trong quần

đảo Berry, cách Nassau khoảng 55 dặm (89 m) về phía Bắc. Hòn đảo này được sử dụng độc quyền cho du lịch bởi công ty Royal Caribbean. Năm 2019, hòn đảo này đã được Royal Caribbean cải tạo rộng rãi với chi phí 250 triệu đô và được đổi tên thành Perfect Day tại CocoCay. Hai vợ chồng chúng tôi xuống đảo khá sớm, bãi biển trong và vắng. Chúng tôi chọn vài cái ghế cạnh bờ biển, gần nơi cứu hộ, ở đảo Chills, trải khăn ra và nghỉ ngơi. Chúng tôi đi dạo biển và chụp hình phong cảnh ở nơi này đến 10 giờ trưa, tôi mới lên lại tàu để gọi hai con dậy.

Ba cha con xếp hàng rồng rắn xuống đảo vì giờ này mọi người mới bắt đầu kéo xuống. Cũng may, lần này chỉ có một chiếc tàu cập bến CocoCay, chứ không chắc còn đông nữa. Khi hai con tới nơi, cậu con trai không chịu xuống nước vì sợ nắng cháy da. Chỉ có một mình cô bé bơi lội cùng đàn cá. Đến trưa,

mặt trời lên cao, nước biển ấm, tôi mới nhảy xuống biển bơi lội cùng con gái. Hai cha con lặn coi cá. Những đàn cá đủ màu sắc rất dạn dĩ bơi qua bơi lại trước mắt chúng tôi. Chúng tôi say sưa lặn hụp trong lòng nước mát với những cảnh sắc đầy sống động nơi gành đá. Những con cá mú, cá hanh to lớn bơi ra bơi vào trong hang. Thỉnh thoảng, một vài con tôm hùm và cá đuối cũng góp vui bơi quanh.

Ngắm cá đã đời, chúng tôi đi lấy thức ăn và nước uống, mang ra biển ăn trưa. Chúng tôi thích bánh mì Cuba và trái cây. (Thức ăn, nước uống, và kèm ăn thoải mái và không cần phải trả thêm tiền vì đây là đảo của hãng du thuyền, đính kèm). Ăn uống no nê, chúng tôi lại tiếp tục lặn hụp ngắm cá, bơi lội ra các hòn đảo nổi để xem các hiện vật nơi đáy biển (chắc có lẽ là do hãng du thuyền mang ra để cho những người thích lặn xem chẳng?).

Chúng tôi chơi đến xế chiều mới rời khỏi đảo và lên du thuyền để ra hồ bơi nhâm nhi ly cocktail nghe nhạc và ngắm mọi người qua lại. Chúng tôi ở hồ bơi đến chiều mới trở về lại cabin tắm lại nước ngọt, thay quần áo đẹp để đi ăn tối.

Ngày 5: Một Ngày Thư Giãn Trên Thuyền

Du thuyền Wonder of the Seas rời khỏi CocoCay vào buổi chiều và hướng về miền Đông các hòn đảo của vùng Caribbean. Điểm kế tiếp du thuyền ghé đến là vịnh Crown tại St. Thomas thuộc các đảo trong vùng U.S. Virgin. Từ CocoCay đến St. Thomas đi hơn một ngày. Một ngày trên tàu, chúng tôi nghỉ ngơi và chơi các trò chơi trên tàu như đu dây zipline, leo núi, cầu tuột, trượt băng nghệ thuật, hay coi các chương trình ca nhạc nhẹ trên du thuyền. Đến tối, khi vợ và hai con đã nghỉ ngơi, tôi xuống sòng bài thử vận đỏ đen.

Ngày 6: Biển ở Vịnh Magens

Du thuyền cập cảng Crown ở St. Thomas vào ba giờ chiều. Chúng tôi có khoảng hơn năm giờ để khám

phá hòn đảo này. Đảo St. Thomas có hai bến cảng để du thuyền cập bến, một là cảng Crown thường

do các du thuyền của hãng Cunard, Princess, Holland America và các dòng du thuyền Oasis của Royal Caribbean. Cảng còn lại là Havensight do các hãng tàu của Carnival, Norwegian, Celebrity và một vài dòng du thuyền nhỏ của Royal. Khi tàu vừa cập bến, cả nhà chúng tôi rời tàu và mua vé xe taxi để đến bãi biển ở vịnh Magens thư giãn. Đường từ bến cảng Crown đến vịnh Magens khoảng nửa giờ đồng hồ và vé xe taxi cho mỗi người là \$15 cho mỗi vòng. Xe taxi ở đây không phải là xe taxi nhỏ mà là những

chiếc xe bán tải như các dòng xe của Ford, Tundra được độ lại phía sau có mái che và những băng ghế dài để chở được nhiều người. St. Thomas là một trong những quần đảo Virgin ở vùng biển Caribbean, và là một quận cấu thành của quần đảo

Virgin thuộc Hoa Kỳ (USVI), một lãnh thổ chưa hợp nhất của Hoa Kỳ. Trong số ba hòn đảo, St. Thomas là hòn đảo lớn thứ hai, với St. Croix là hòn đảo lớn nhất và St. John là hòn đảo nhỏ nhất. Mặc dù thuộc về lãnh thổ chưa hợp nhất của Hoa Kỳ, nhưng luật lệ ở đây khác với Hoa Kỳ, điển hình nhất là việc lái xe. Ở đây xe chạy bên làn trái thay vì làn phải. Lúc mới đầu chúng tôi nhìn chưa quen nên hơi sợ nhất là lúc xe lên những con dốc cao đến vịnh Magens. Khi chúng tôi đến bãi biển, chúng tôi trả lệ phí vào cổng mỗi người là \$5, dưới 13 tuổi được miễn phí. Bãi biển ở vịnh Magens còn hoang sơ với những hàng dừa, cây nhàu, và những trái cây dại quanh công viên.

Du thuyền chúng tôi đến muộn sau du thuyền của các hãng Disney, Carnival, và NCL nên bãi biển đông nghẹt du khách. Chúng tôi lội bộ dọc theo bãi biển để tìm nơi vắng du khách để nghỉ ngơi. Sau một hồi, chúng tôi tìm được một nơi khá lý tưởng có bóng cây mát, bàn ghế gỗ picnic nhìn ra biển. Khi

vợ và con gái tắm biển, cậu con trai ngồi trong mát chơi game trong điện thoại. Còn tôi đi dạo một vòng biển để chụp hình và mua thức ăn trưa cho cả nhà. (Thức ăn và nước uống ở đây khá mắc và xếp hàng rất lâu). Ăn trưa xong, tôi đi dạo dọc theo bãi biển và thấy vài người làm việc trong công viên. Họ dùng cây xào dài để hái dừa đem bán. Tôi mua hai quả dừa cho cả nhà uống. Mỗi quả năm đô la. Uống nước dừa xong, tôi nhờ họ bỏ đôi để lấy cơm dừa ra ăn. Nước dừa ở đây không ngọt, có vị mặn mặn (chắc là gần biển). Dạo biển một hồi, chúng tôi chụp vài tấm ảnh lưu niệm cùng gia đình và đón taxi trở về bến cảng.

Trên đường về, tài xế xe taxi dừng lại một vài địa điểm cho chúng tôi chụp hình, như trên đỉnh đồi để chụp du thuyền, hay công viên tưởng niệm cố tổng thống Franklin D. Roosevelt.

Rất tiếc chúng tôi không có nhiều thời gian để tìm hiểu về hòn đảo này vì chúng tôi phải trở về du thuyền trước 6 giờ chiều, lúc du thuyền rời bến. Chúng tôi trở lại du thuyền vào lúc 4 giờ chiều để chuẩn bị cho buổi tiệc sinh nhật 13 tuổi của cô con gái.

Sau khi lên du thuyền, chúng tôi tắm rửa, mặc quần áo đẹp rồi đi đến nhà hàng để mừng sinh nhật 13 của cô con gái. Cô bé háo hức đợi chờ ngày cô nàng "gia nhập" vào tuổi "teen" (tuổi dậy thì) vì 13 tuổi sẽ được lớn thêm một tí, được dùng thẻ cash app như anh Hai Lamson, ngày mà cô bé chờ đợi từng giây phút!

Ngày 7: Ngắm phi cơ lên xuống ở biển Maho

Năm giờ sáng, khi tôi còn ngon giấc, nàng đã thức dậy ngắm du thuyền cập bến. Nàng gọi tôi dậy. Chúng tôi ra ban công ngắm St. Maarten còn ngái ngủ trong sương mờ và gió. Tàu cập bến rất sớm, chúng tôi gọi hai con thức dậy và rời khỏi tàu để lấy xe taxi đến bãi biển Maho trước khi đoàn người trên tàu đổ xuống. Gia đình nhỏ chúng tôi xuống sớm và đã đón chuyến taxi đầu tiên rời khỏi bến cảng. Chúng tôi trả tiền thuê taxi, mỗi người \$16 cho vé

khứ hồi. Sau khi trả tiền xong, cô nhân viên đeo vào tay chúng tôi một vòng giấy và bảo chúng tôi ngồi đợi đủ người rồi xe sẽ chạy. Chúng tôi đợi chừng vài phút, có thêm đôi vợ chồng trẻ cùng lên xe taxi. Anh tài xế khá trẻ, tên Tom là dân địa phương sinh ra trên hòn đảo St. Maarten này. Đảo St. Maarten

(gọi theo tiếng Hòa Lan) hay Saint-Martin (theo tiếng Pháp) là một hòn đảo thuộc vùng Đông Bắc Caribbean khoảng 300km về hướng đông của Puerto Rico. Đảo này rộng khoảng 87 km vuông đường chia thành hai quốc gia giữa Cộng Hòa Pháp và Vương Quốc Hòa Lan (6 phần bên Cộng Hòa Pháp và 4 phần bên Vương Quốc Hòa Lan). Mặc dầu vùng đất bên Vương Quốc Hòa Lan nhỏ hơn, nhưng khá nổi tiếng. Anh tài xế taxi chở chúng tôi có bố là người bên phần đất của Cộng Hòa Pháp và mẹ là người bên Vương Quốc Hòa Lan. Bởi vậy anh có cả hai quốc tịch, trên cùng một hòn đảo. Theo như Tom cho biết, người Trung Quốc sống ở đây khá nhiều, bởi vậy trên đảo có rất nhiều hiệu xe được nhập từ Trung Hoa.

Dọc theo hai bên đường chúng tôi thấy rất nhiều bảng hiệu tiếng Tàu và cả tiếng Việt. Sau khi Tom bỏ đôi vợ chồng trẻ xuống một nhà hàng Nhật trong đường đi, anh chở chúng tôi đến bãi biển Maho.

Biển Maho là một bãi biển ở phía Hòa Lan của đảo St. Maarten thuộc vùng Caribbean. Bãi biển này nổi tiếng vì nó nằm cạnh sân bay quốc tế Princess Juliana và là địa điểm nổi tiếng dành cho khách du lịch và những người thích ngắm máy bay lên xuống rất gần bờ biển.

Tom nói với chúng tôi rằng chúng tôi đến sớm sẽ được yên tĩnh ngắm máy bay chứ khoản qua giờ trưa thì bãi biển sẽ không có chỗ chen chân. Rồi khỏi xe taxi, Tom hỏi chúng tôi chừng nào về lại cảng để anh ấy rước. Tôi hẹn Tom giữa trưa sẽ gặp lại anh. Chúng tôi đến một quán bar - nhà hàng cạnh biển, có tên gọi là Sunset Beach Bar (Quán Bar Hoàng Hôn

Trên Biển). Chúng tôi gọi vài món giải khát và tìm ghế ngồi. Chúng tôi chọn những chiếc ghế phía ngoài cùng, gần nơi phi cơ cất và hạ cánh để có thể nhìn rõ cảnh máy bay lên xuống và cũng tiện thể nhìn con gái bơi lội. Biển Maho nước trong xanh, nhưng rất sâu. Theo như Tom kể thì có mùa sóng biển sẽ kéo hết bãi cát trắng ra khơi chỉ chừa lại những tảng đá lồi chỏm. Rồi có mùa sóng biển lại mang cát để trả lại cho bãi biển. Chúng tôi rất hên khi đến lúc sóng biển dịu êm và bãi cát được bồi lấp bằng phẳng.

Gia đình chúng tôi nghỉ ngơi trên những chiếc ghế dài, ngắm biển và máy bay lên xuống. Chúng tôi nghỉ ngơi độ chừng hơn một giờ thì đoàn người từ du thuyền kéo xuống. Lúc bấy giờ, anh nhân viên

mới đi đến thu tiền thuê ghế của chúng tôi. Tiền thuê cho hai chiếc ghế và cây dù là \$30. Chúng tôi trả tiền và tiếp tục ngắm biển cùng phi cơ lên xuống. Trong lúc chúng tôi ngồi ngắm biển thì một gia đình nọ kéo ghế từ bên trái qua bên phải, cạnh chúng tôi, để ngắm máy bay cho dễ thì bị anh nhân viên rầy la. Anh ấy bảo rằng không được dời ghế qua khỏi hàng

ghế chúng tôi ngồi vì phía bên phải chúng tôi là nơi máy bay hạ và cất cánh, nên ghế và dù có thể bay, rất nguy hiểm. Gia đình nọ lại lục đục dời ghế lại chỗ cũ. Chúng tôi nghỉ ngơi ở bãi biển Maho đến gần 12 giờ trưa mới tặng lại hai chiếc ghế mà chúng tôi thuê cho một gia đình có con nhỏ để rời khỏi bãi biển.

Chúng tôi rời khỏi biển Maho, tìm gặp Tom đang đợi dưới hàng hiên khu vực đỗ taxi. Thấy chúng tôi, Tom hồ hởi, chào và mở cửa đón chúng tôi.

Chắc có lẽ chúng tôi về lại bến cảng quá sớm (du thuyền sẽ rời bến lúc 6 giờ chiều), nên lúc về taxi chỉ có gia đình chúng tôi. Tôi ngồi ở hàng ghế đầu, trò chuyện cùng Tom. Tôi hỏi Tom có thể chở chúng tôi thăm quan vòng quanh đảo được không? Tom nói

nếu vậy thì cho anh xin thêm tiền. Sau khi thỏa thuận giá cả, Tom chở chúng tôi đi qua bên kia "biên giới" của nước Cộng Hòa Pháp. Chờ đến đâu, anh giải thích đến đó. Chúng tôi ghé vào một vài kiot bán trái cây để mua trái cây vùng nhiệt đới ăn. Nhưng rất tiếc, chúng tôi không đến trúng mùa, nên chỉ có khoai, khóm, và một ít xoài. Nhìn trái cây không được tươi và ngon, nên chúng tôi không mua để ăn như những lần trước. Rời khỏi những kiot bán trái cây, Tom chở chúng tôi đi dạo phố phường. Dọc theo những con đường, chúng tôi thấy những quả xoài lủng lẳng, những chùm khế đung đưa theo gió trông thật thích. Tom nói, rất tiếc bạn đến không đúng mùa, nếu không tôi sẽ dừng xe cho bạn hái. Tôi hỏi Tom, xoài của người ta mà sao mình hái được. Anh trả lời, nếu những quả xoài thò ra khỏi khuôn viên vườn thì người đi đường có thể hái ăn mà không cần phải xin phép gia chủ. Tom chở chúng tôi đi hết một vòng đảo St. Maarten rồi trở về bến cảng. Sau gần hai giờ vòng quanh, chúng tôi trở về lại du thuyền, về phòng tắm rửa rồi ăn trưa lót dạ trước khi chuẩn bị cho buổi cơm tối.

Ngày 8 & 9: Lênh Đên Trên Biển và Trở Về Với Chén Mắm Dưa

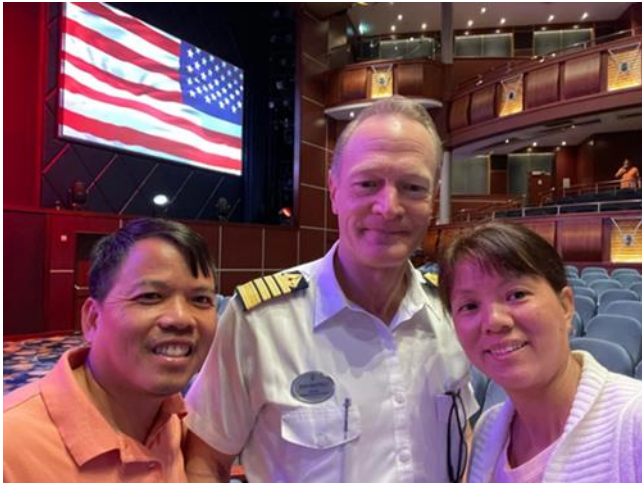
Du thuyền Wonder of the Seas rời khỏi đảo St. Maarten để trở về bến cảng Canaveral. Với chặng đường gần 1300 hải lý, phải mất hai ngày trời chúng tôi mới tới Canaveral. Buổi sáng ngày thứ 6 trên du

thuyền, mọi người còn yên giấc, nàng nhớ nhà không ngủ được, gọi tôi dậy để chụp hình trên du thuyền và dạo phố. Nàng mặc áo dài làm dáng cho tôi chụp ảnh. Đến trưa, chúng tôi ghé vào "góc trò chuyện" cùng thuyền trưởng Rob Hempstead. Với

những câu trả lời rất dí dỏm của vị thuyền trưởng sau một loạt câu hỏi được đặt ra, chúng tôi biết thêm nhiều điều hay về du thuyền Wonder of the Seas cũng như hãng Royal Caribbean International này. Thuyền trưởng Rob Hempstead sanh ra tại tiểu bang Rhode Island, có cha và gia đình theo truyền thống với nghề lái tàu.

Ông tốt nghiệp trường lái tàu ở California và được

học bổng nhận vào trường Hải Quân Hoa Kỳ. Theo như vị thuyền trưởng này cho biết hãng Royal Caribbean trung bình mỗi năm sẽ hạ thủy một du thuyền. Thời gian này là điểm vàng son của hãng.

Ngoài các dòng du thuyền Oasis ra, hãng sẽ tiếp tục đóng thêm dòng du thuyền lớp lớn, Icon. Điển hình là chiếc Icon of the Seas vừa mới hạ thủy vào đầu năm nay. Theo như vị thuyền trưởng này cho biết, vào hè 2025, chiếc du thuyền lớn nhất (lớn hơn chiếc Icon bây giờ) là chiếc Star of the Seas sẽ được hạ thủy và ông sẽ là người điều khiển du thuyền "Ngôi Sao" này. Ngoài những thông tin về thuyền trưởng, về

hãng Royal Caribbean, chúng tôi được biết thêm về tốc độ chạy của con tàu cũng như những việc điều hành liên quan đến du khách và nhân viên phục vụ. Quả thật đây là một buổi nói chuyện khá thú vị... Sau buổi mạn đàm cùng vị thuyền trưởng là buổi gặp gỡ và chụp hình lưu niệm. Sau đó là tiệc riêng dành cho những người lính đã phục vụ cho đất nước Hoa Kỳ.

Hai ngày trên du thuyền, ngoài việc ăn, ngủ, đi vòng vòng chơi trò chơi, và xem các chương trình ca nhạc ra, chúng tôi ai cũng đều cảm thấy chán vì quá dài. Chúng tôi tính từng giờ để về đất liền. Khi tàu vừa cập bến cảng Canaveral, chúng tôi vội kéo hành lý dời du thuyền để trở lại bến xe và lái xe về lại Virginia. Chặng đường dài 800 dặm từ Florida đến Virginia chúng tôi dường như không nghỉ ngơi để lái xe cho mau về đến nhà. Về đến nhà, việc đầu tiên nàng làm là nấu một nồi com nóng để cả nhà cùng ăn với mắm dưa. Ôi chén com với mắm dưa ngon tuyệt!

VP 040924